

3.1.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggenders overvejelser

Af de grunde, som er anført af Navnelovsudvalget, kan Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende tilslutte sig udvalgets forslag om, at adgangen til at tage et mellemnavn på grundlag af slægtsmæssig tilknytning bør svare til adgangen til at tage et efternavn ved slægtsmæssig tilknytning, således at det herefter bl.a. som noget nyt bliver muligt at tage en olde- eller tipoldeforælders mellemnavn.

For så vidt angår adgangen til at tage helsøskendes mellemnavne er det dog Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggenders opfattelse, at der vil være enkelte tilfælde, hvor en person ikke efter lovforslaget vil kunne tage sin søskendes mellemnavn. Dette vil for eksempel være tilfældet, hvor en af flere søskende bærer et beskyttet efternavn som mellemnavn uden at have slægtsmæssig tilknytning til navnet. Dette kan være tilfældet for personer født før 1. januar 1962, idet man før denne dato frit kunne tage alle navne som mellemnavne, hvorfor nogle familier gav deres børn et forbeholdt efternavn som mellemnavn uden at have nogen form for slægtsmæssig tilknytning til navnet. Har en familie således ikke givet samtlige søskende det samme mellemnavn, eksempelvis fordi børnene er født henholdsvis før og efter den 1. januar 1962, vil den eller de søskende, der ikke har fået navnet, efter lovforslaget ikke kunne få dette, hvis navnet efter loven er et beskyttet navn, dvs., hvis det bæres af færre end 1.000 personer, eller hvis navnet kan forveksles hermed.

Da der alene vil være tale om enkelte tilfælde, idet disse personer må antages at have levet uden det samme mellemnavn i mange år (siden omkring 1960), og da disse personer i mange år har haft mulighed for at erhverve samme mellemnavn, finder Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende ikke, at der bør medtages en særlig bestemmelse om søskende.

Der henvises til den foreslåede § 11 og bemærkningerne hertil.

3.2. Adgang til at tage en ægtefælles eller fast samlevers mellem- eller efternavn som mellemnavn

3.2.1. Gældende ret

Efter den gældende navnelov er det ikke muligt at tage en ægtefælles mellemnavn som mellemnavn. Det samme gælder en ægtefælles efternavn. Hvis den ene ægtefælle har mulighed for at tage sit mellemnavn som efternavn, kan ægtefællerne dog tage dette som fælles efternavn.

Efter § 5, stk. 8, i Lov om Det Centrale Personregister kan indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte regler om registrering af adresseringsmellemlavn umiddelbart foran personens efternavn i adresseringsnavnet. Bemyndigelsen er udmøntet i § 5 i bekendtgørelse nr. 842 af 13. oktober 2003. Efter denne bestemmelse er det – hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt – muligt at anvende følgende navne som adresseringsmellemlavn: a) nuværende ægtefælles eget efternavn, b) nuværende ægtefælles mellemnavn, hvis anmelderen og den nuværende ægtefælle begge bærer nuværende ægtefælles efternavn c) et giftenavn anmelderen tidligere har ført eller d) anmelderens eget efternavn.

Adresseringsmellemlavne behandles i dag i en række sammenhænge – men ikke efter navneloven – på linje med et almindeligt navn. Der udstedes f.eks. pas med adresseringsmellemlavnet. Den væsentligste praktiske forskel mellem et adresseringsmellemlavn og et officielt mellemnavn efter navneloven er således, at den, der anvender adresseringsmellemlavn, ikke "hedder" dette navn og derfor ikke kan give det videre til den pågældendes børn.

Efter de gældende regler er der ikke mulighed for at tage en ugift samlevers mellemnavn eller efternavn som mellemnavn eller som adresseringsnavn.

3.2.2. Navnelovsudvalgets overvejelser

Som nævnt i pkt. 3.1.2. har Navnelovsudvalget fundet, at det bør være muligt at tage et mellemnavn på grundlag af en tilsvarende familiemæssig tilknytning, som er tilstrækkelig til at tage et efternavn.

Tilsvarende overvejelser om behovet for at kunne udtrykke en familiemæssig tilknytning til en ægtefælle fører efter udvalgets opfattelse til, at det også bør være muligt at tage en ægtefælles mellemnavn.

Af hensyn til ægtefællernes mulighed for at kombinere deres navne bør det endvidere ikke være en betingelse for, at en ægtefælle kan tage den anden ægtefælles mellemnavn, at vedkommende også tager den anden ægtefælles efternavn. På samme baggrund bør det også være muligt at tage en ægtefælles efternavn som mellemnavn.

Som anført i pkt. 2.3.2. har udvalget fundet, at det bør være muligt som efternavn at tage en fast samlevers efternavn, da også ugifte samlevende i et ægteskabslignende forhold kan have en stærk og beskyttelsesværdig interesse i over for omverdenen at kunne tilkendegive, at de anser sig for en familie ved at anvende et fælles efternavn.

Tilsvarende overvejelser fører efter udvalgets opfattelse i sammenhæng med det anførte om ægtefæller